

(రేడియో ఉపన్యాసము)

కామాక్షి: ఏమిటినాన్నా వెతుకుతున్నావ్ ?

విశ్వనాథం: అయిదురూపాయిల నోటుమ్మా. ఈ డ్రాయర్లో పెట్టేను !

కా: ఏమిటీ! ఏ రూపాయిలు నోటూ! మొన్న దీపావళికి పట్టుపరికిణి వుట్టించమంటే రాగిదమ్మిడికూడా లేదన్నావ్. ఏ రూపాయిలు పెట్టుకునే అబద్ధమాడావన్నమాట. పోనీలే.

విశ్వ: అదికాదమ్మా, నేతివాడిబాకీ తీర్చడంకోసం ప్రత్యేకంగా ఆనోటు దాచా. అలా కేటాయింపుగా ఉంచకపోతే ఐదుగాదు ఏ వందలకి సరిపడేఖర్చుంది... ఇంకే ఇంతకీ నోటేమయింది ?

కా: ఏమయిందా? నీవు లేదని అబద్ధం చెప్పినందుకు, అలాగే లేకుండాపోయింది !

విశ్వ: అబ్బ! ఎదిపట్టుకుంటే అదేనే నీకు... ఆనోటు పోయిందీ తెలిదు, ఉన్నదీ తెలిదు... ఒరేయ్ పెద్ద బాబాయి, ఈ డ్రాయర్లో నోటుపెట్టేను, మీరెవ్వరైనా చూశారా ?

రాఘవరావు: ఏమిటండీ, ఫైవ్ రూపీ నోటేనా ?

విశ్వ: ఔను.

రాఘ: ఇప్పుడేం చెబుతుంటో అమ్మ! పిచ్చి ఆలోచనకపోయి డబ్బు తగలెయ్యకమ్మా అని చెబితే వింది కాదు ?

విశ్వ: తగలెయ్యడమేమిటి? మళ్ళీ తగరపుతప్పేలా ఏమైనా కొండేమిటి ?

రాఘ: ఆలాగైతే నయమే !

విశ్వ: మరేంచేసినట్లు ?

రాఘ: ఆవిణ్ణే అడగండి. నేను చెవికిల్లుగట్టి పోరేను వద్దని. పోనీ నాన్నగారితో సలహాచేసి కాని చెయ్యొద్దన్నా. వినండే.

కాంతమ్మ: (ప్రవేశించి) ఏమిట్రా అది? నామీద ఏవో నేరాలు చెబుతున్నావ్ ?

రాఘ: ఆ ఏ రూపాయిల సొమ్ము ఎలా తగులడిందని నాన్నగారడుగుతున్నారు.

కాంత: (కొంచెం చిరాకుతో) తగలెయ్యడమేమిట్రా తెలివితక్కువవాజమ్మా! అలాంటి అవాచ్యం మాటలు నోటమ్మట రాకూడదు.

విశ్వ: (కొంచెం విసుగుతో) సరేనో! మరేంచేశావో చెప్పరాదా ?

కాంత: ఏమిటండీ నేనేదో పాడుచేసినట్లు నిలదీసి అడుగుతున్నారు! ఆ సొమ్ము సద్వినియోగమే ఐంది.

విశ్వ: అంటే ?

కాంత: ఈవేళ శుక్రవారం మహాలక్ష్మికి భక్తితో పూచేసి, భసప్రాప్తి కలగాలని కోరుకుంటూ...

విశ్వ: సరి! ఆ 5 రూపాయిలూ చిట్టిశాస్త్రులుకి దక్షిణగా ముట్టచెప్పినట్టున్నావ్.

కామాక్షి: (మెల్లిగా) కాదునాన్నా, లాటరీలో వేసింది.

విశ్వ: (నిరాంతపోయి) లాటరీలోనే! 5 రూపాయిలూనా?

రాఘ: ఆహా! నిస్సంకోచంగా!

విశ్వ: ఇదేమిటే? మనకి లాటరీ ఎందుకే? కష్టపడి సంపాదించుకుంటూన్న డబ్బుతో తృప్తిపడక, లాటరీలో అప్పనంగా డబ్బొచ్చిపడాలన్న దురాశపట్టుకుందేమిటి?

కాంత: దురాశేమిటండీ! డబ్బుచేదామిటి? అదృష్టం బాగుండి ఏ పాతికవేలూ వస్తే, హాయిగాఉండొచ్చు.

విశ్వ: (హేళసగా) పాతికవేలే! చాలా!

కాంత: ఎందుకండీ ఆ వెటకారం? పెసరట్ల బుచ్చిలింగానికి లక్షరూపాయిలు రాలేదూ! ఆమాత్రం చెయ్యక పోయామా మనం?

విశ్వ: (చిరాకుతో) చాల్లే! 'తెలివితక్కువపనిచేశాం!' అని అభ్యుదయం, ఇంకా సమర్థించుకుంటున్నావ్. ఇంతకీ తప్పంతా నాది! సామ్మూ పెట్టిలోపెట్టి తాళంవేసుకోక, 'ఎవల్లివమ్మొచ్చినట్లు వాళ్లు తగలెయ్యండ'ని ప్రధానంగా పెట్టి పోవడమేమిటి?

కాంత: (చిన్నబుచ్చుకుని) నేను జన్మానికల్లా శివరాత్రుని ఒక్కమాటు ధైర్యంచేసి మీడబ్బు ముట్టుకున్నందుకు, మీ యిష్టంవచ్చినట్లు మాట్లాడుతున్నారూ. అసంధి ఎన్ని అనాలో! ఇంతకీ ఆడదాన్నని నోరుమూసు కూరుకోక ఇంత స్వతంత్రించడమేమిటి నేను!

(అంతా నిశ్శబ్దం)

కా: అడుగో చిన్నన్నయ్యొస్తున్నాడు.

ఆనందరావు: (ప్రవేశించి) ఏమిటరా! అంతా ఓచోటజేరి ధ్యానంచేస్తున్నారు?

కా: (కొంచెం రహస్యంగా) చిన్నన్నయ్యాయ్! అమ్మేమో లాటరీలో 5 రూపాయిలేసిందని నాన్న కోప్పడ్డాడు.

ఆనం: I see! (అందరిముఖాలూ Study చేసి) అమ్మా, లాటరీలో ఎందుకేశావే?

విశ్వ: ఎందుకేమిటి? ఒక్కమాటుగా పాతికవేలొచ్చి పడతాయని!

ఆనం: (నీరియస్ గా) అయిదయదులు ఇరువై ఐదు. రూపాయిపెట్టుబడికి 5 వేలు రాబడన్నమాట! ఇంకనే! పట్టుకొమ్మ ఇన్నెట్టుమెంటూ! 'డబ్బొస్తే అంతా నుఖపడొచ్చు' అనే ఉద్దేశంతో లాటరీవేసింది గనక ఆవిడ ఉద్దేశంకూడా బోనాఫైడేయే! ఇంక అమ్మమీద కేసేముంది నాన్నా!

విశ్వ: (చిటునవ్వుతో) అమాంతంగా ఆ పాతికవేలూ ఒక్కమాటొచ్చిపడితే దాన్ని ఏవిధంగా ఖర్చుపెట్టడం అని ఆలోచిస్తున్నాకాని, కేసేమిటి?

ఆనం: ఎలా ఖర్చుపెట్టడం అనే విషయంకూడా ఇప్పుడే సెటల్ చేసుకోవడం మంచిది. ఈవేళ చేసుకోగల పని ఇంకోప్పటికి పోస్టుపోస్ట్ చెయ్యడమెందుకు?... ఏమోయ్, అన్నయ్యా, నీకేమైనా సామ్మూ కావలసుంటుందా?

రాఘు: రెడీగా స్టానున్నవాణ్ణి నేనే. మొన్న మా పొప్రయిటరుకీ నాకూ మాటామాటవచ్చి 'ఉద్యోగానికి రాజీనామా ఇచ్చేద్దామా' అన్నంత చిరాకేసుకొచ్చింది. మనకే డబ్బుంటే స్వతంత్రంగా బిజినెస్ ప్లాన్ చేసుకొని ఒపాడికి ప్రాధేయపడక్కర్లేకుండా ఉండొచ్చు అనుకున్నా. మనకు సొమ్మువచ్చే విధానంఉందీ అంటే ఆమరుక్షణమే వెళ్లి, ప్రొప్రయిటరుతో 'నువ్వెంతచేసు నీఉద్యోగం ఎంతచేస'ని మోహంమీద నాలుగూదులిపేసి చక్కావస్తా.

ఆనం: భేష్! అప్పుడు 'రావ్ బ్రదర్సు - కెమిస్టు అండ్ డ్రగ్గిస్ట్స్' అని బ్రహ్మాండమైన బోర్డు తయారు చేయించి, వాడి సాపుకెదురుగుండానే నీ సాపుకూడా పెట్టి వాడి బిజినెస్సంతా నువ్వేవేసుకోవచ్చు! ఒక చిన్న కారుకూడా కొను. అయితే మొదట పెట్టుబడికి ఏమాత్రం కావలసుంట్టుంది.

రాఘు: అంతా పోగుచేస్తే ఏడెనిమిదివేలకంటే ఎక్కువవదు.

విశ్వ: సరే తొమ్మిదివేలనుకుందాం... ఆనందం! నీ స్కీమ్మీట్రూ.

ఆనం: (చుల్లాగా) ఈ ఆనర్సు పూర్తిఅయే అవడంతో డైరెక్టుగా ఇంగ్లండు వెళ్లిపోవడం. I.C.S. కి ఆసియరవడం. సెలక్టయి టుప్ టాప్ గా చక్కారావడం.

రాఘు: ఇంటిపేరు పేరుక్రిందా, పేరు ఇంటిపేరుక్రిందా తారుమారుచేసి, A. గుంటముక్కల I. C. S. అని వ్యవహరింపబడడం.

ఆనం: పేరు అంత పొడుగుంటే బాగుండదు. అంతేకాకుండా కేవలం వైదికంగా ఉందది. చూడు A. G. ముఖల్ I. C. S. అంటే సొంపుగా ఉంటుంది.

విశ్వ: రైట్! నీ I. C. S. కి ఓ 10 వేలు పడుతుండనుకుంటా.

ఆనం: ఆ ఎలాగో మేనేజ్ చెయ్యొచ్చు.

విశ్వ: అమ్మదూ! నీక్కూడా ఏమికావాలో చెప్పొయ్యి, ఆనక మళ్లి చెప్పకుండా.

కామా: (ఆలోచించి, ఆలోచించి) నాకా? నాకో గొలుసు చేయించు నాన్నా!

కాంత: ఓసి వెట్టిమొహమా! ఇంతేలే. అన్నలిద్దరూ తండ్రి సంపాదించిన ఆస్తికి మళ్లే తలోపడేసివేలూ పంచుకుంటూంటే, నీకొక్క గొలుసేలే కావలసింది?

రాఘు: పోనీ అమ్మా, చెల్లికి తెలియకపోతే దానికేంకావాలో నువ్వాలోచించి చెప్పరాదూ?

కాంత: ఏంకావాలేమిటి? బోలెడంత ఖర్చుంది. దానికి మంచి సంబంధం చెయ్యాలంటే తగినకట్నంఇయ్యాలి. లాంఛనాలన్నీ జరపాలి. నగలనీ, నాణేలనేకాకుండా, ముద్దుముచ్చల్లెనోనీ జరగాలి. అప్పుడతాత్తుగా సొమ్ముకోసం తడుముకోడంకంటే, ఇప్పుడే ఓ 5 వేలైనా బ్యాంకులో పెయ్యడం మంచిది.

ఆనం: Good Idea! సరేకాని, అమ్మా, నీకేంకావాలో చెప్పేవు కాదు.

కాంత: నాకా నాయనా, తండ్రి కొడుకులూ చేరి అయిందానికీ కానిదానికీ చివాట్లెటకుండాఉంటే అదే చాలు. నాకింకేమీ అక్కర్లేదు.

కామా: నాన్నోయ్, అమ్మకేంకావాలో చెప్పనా!

కాంత: ఏంకావాలో నీతో చెప్పించానేమిటి?

కామా: ఇంజనీరుగారి పెళ్లం నిన్ను చేయించుకోమని చెప్పలేదా?

కాంత: ఉహూ! అన్నీ విన్నాల్సి, నిన్నిక్కడ చెప్పమన్నారు కాబోలు! ఇంజనీరుగారి భార్యకేం, ఆవిడ తొంభై చేయించుకోమంటుంది. మనకు తాహతుండొద్దూ.

విశ్వ: తాహతు లేకపోవడమేమిటే పాతికవేలాస్తాంటే! ఏమిచేయించుకోమన్నాలో చెప్ప.

కాంత: ఊహూ!

కామా: రవ్వలదుద్దులు నాన్నా!

విశ్వ: అలా చెప్పవేం ఇంకనే!? అహ్హహ్హ. [అంతా నవ్వుతారు.]

విశ్వ: భేష్! చవట ఏ రూపాయిలు పోతే పోయాయి కాని చక్కటి తలపులు పుట్టేయిమీ అందరికీ! — అయితే ఆనందం! మొత్తం లెక్కచూడు రాఘవకి తొమ్మిదివేలు, నీకు 10, అక్కడికి 19 వేలయాయి, చెల్లికి 5 వేలు, ఇంకో నెయ్యి మిగులుంది.

ఆనం: ఆ నెయ్యి అమ్మ రవల్లుద్దలికి సరిపోతుంది.

విశ్వ: (నవ్వుతో) అయితే ఆఖరుకి పాతికవేలాల్సి నా నాకేమీ మిగలదన్నమాట!

రాఘ: మిగలకేం?

విశ్వ: ఏదీ! ఏమిగిలింది?

రాఘ: నేతివాడి అప్ప! [అందరూ నవ్వుతారు.]

పదిలక్షలకు పైగా చలిజ్వరముచే మృతినొందుచున్నారు

డాక్టర్లు హిందూ దేశపు ఈ ఉపద్రవమును ఎదుర్కొని పోరాడుచున్నారు.

ఆహారపుసంశయము పరిష్కరించబడినది. హిందూ దేశములో ప్రతినవత్రురము చలిజ్వరము (మలేరియా)చే 10లక్షలకు పైగా జనులు మృతులగుచున్నారని సర్కారువారిచే అంచనగా నేయబడినది. అన్ని కారణములవల్ల కలుగు మరణసంఖ్యలో 100 కి 16వంతున ఎక్కువైనది. జ్వరమువచ్చినపుడు గమనించదగు విషయములలో ఆహారమొకటి. జ్వరమునిలచిన తరువాత కూడ జీర్ణశక్తికాలవరకు క్షీణించుటచే ఆహారమును తలచినంతనే అసహ్యము పుట్టించును. అయినను జ్వరపువిషముచే శక్తిహీనమైన సరస్వాయువులకు తప్పక శక్తినికూర్చవలయును. దీనికితగు ఆహారము హార్లికన్నీ డాక్టర్లు గ్రహించియున్నారు. జలశాలది శోగులకు దీనినిచ్చి పరీక్షించగా ఎటువంటి నిర్బలతనను దీనిని జీర్ణించుకొనగలరని తెలుపబడినది. ఇది వందకు వంద పుష్టినిచ్చునదిగాన స్వాయువులలోపోయి దేహముంతటికిని బలమును చేకూర్చును. శోగులకు హార్లికన్నీ తగుమైన ఆహారమని డాక్టర్లు దీనినే సిఫారసుచేసి యున్నారు.